

“Intentem encaixar totes les creacions dins paisatges que ens serveixen de punt de partida”

ENTREVISTA A

Ensemble Topogràfic

Ensemble Topogràfic, una fusió entre la dansa i la música electrònica en què el moviment ho és tot, ha participat fa uns dies a l'Eufònic Urbà del Pati, a l'Arts Santa Mònica de Barcelona. Els seus components són ebrenes i justament ara s'edita el seu últim treball, 'Llac', al segell californià Memory No.36 Recordings.

Tortosa Marina Pallás

Pregunta: Com va nèixer Ensemble Topogràfic? Es tractava d'unir disciplines que normalment es presenten per separat?

Resposta: Ensemble Topogràfic era un projecte pendent entre Anna Hierro i jo, ja que fa anys que ens coneixem i fins llavors no havíem pogut treballar junts. Anna estava ballant amb companyies com La Veronal i Gelabert Azzopardi Cia., mentre que jo estava experimentant amb música electrònica. A aquesta equació es va afegir la banda The Noise Of Mutt, i, finalment, va quedar només amb Andreu Garcia, membre de la banda. El punt d'eclosió va ser una residència artística a Balada per a Eufònic 2013, on vam estrenar una primera peça de 25 minuts a la barraca de l'Encanyissada. El projecte ha continuat sense Andreu en aquesta última peça, *Llac* (estrenada l'octubre passat), i restem com a duet. Tot i així, sempre estem oberts a treballar amb altres músics i ballarins.

P: Preténieu traure la figura del cantant, que sovint s'acaba quedant

com a protagonista o estrella en les agrupacions musicals convencionals?

R: No hi havia una pretensió real, en aquest sentit. Volíem treballar amb el que disposàvem i fer el que sabíem fer. Així que, seguint aquesta premissa, ens vam trobar amb una configuració atípica de guitarrista, músic electrònic i ballarina. Després d'un parell de dies a la residència vam veure que la sinèrgia existia i que es podia canalitzar un discurs sense necessitat d'aquesta figura de la banda de pop-rock més clàssica.

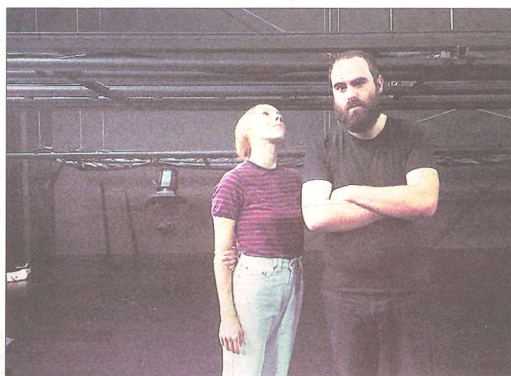
P: Podríem dir que és una trobada entre una ballarina i coreògrafa i un músic?

R: Podríem dir.

P: Tenen les noves tecnologies un paper molt destacat?

R: Són una eina més que ens ajuda, d'una banda, a unir millor les disciplines, ja que amb el treball de sensors i ordinadors podem generar un discurs sonor i visual més ric i integrat, i d'altra banda, i sobretot en aquesta última peça, són un mitjà que ens ajuda a parlar del que volem.

P: És una música que balla, però

Anna Hierro i Carlos Martorell, components d'Ensemble Topogràfic. / CEDIDA

és una música perquè el públic també balli?

R: Per què no? Mai hem dit res al respecte, però no ens desagradaria que algú se sentís inspirat per posar-se a ballar durant un dels nostres espectacles. El que habitualment passa és més aviat el contrari: tothom és molt respectuós i adopta el rol d'espectador més teatral.

P: Sempre hi ha improvisació en les vostres actuacions?

R: Sempre. És molta part de les nostres peces: sorgeixen de la improvisació i fixem punts, patrons i idees interessants amb les quals treballar després, i que recuperem quan ho fem en directe. És a dir, les peces són un esquema, una ruta amb punts per on passar, però el que succeeix entre ells cada vegada és diferent. Aquí hi ajuda, també, la part tecnològica, ja que ens permet generar so lligat al

moviment sense coreografiar cada pas.

P: Quins són els missatges o continguts dels vostres temes? Heu evolucionat més cap a l'abstracció o teniu unes característiques que se sostenen en el temps?

R: Intentem encaixar totes les creacions dins paisatges que ens serveixen de punt de partida. Les dos primeres peces, que vam girar durant uns tres anys, parlaven d'espais més terrenals i coneguts pels tres: casa nostra i el fet de viure a Barcelona, i la contraposició entre els dos llocs. A *Llac*, la cosa ha girat cap a un espai metafòric: la superfície del llac opera en l'imaginari de la peça com la pantalla del nostre ordinador, un separador entre els móns real i virtual. A partir d'aquí, *Llac* es construeix a partir de la idea de com encarem la nostra vida virtual, sempre amb certa inge-

PERFILS

Anna Hierro

Nascuda l'any 1984 a Tortosa, cursa els seus estudis a l'Idansa. Des del 2008 treballa amb la companyia La Veronal, associada al Mercat de les Flors. Amb motiu del festival Grec 2011, participa en l'espectacle dirigit per Àlex Rigola *Tragèdia*. El 2012 forma part del Cross Connection Ballet del Royal Danish Ballet de Copenhage i durant 2013-2014 ha presentat el seu projecte personal *Ballroom*.

Carlos Martorell

Nascut l'any 1984 a Tortosa. Des dels 13 anys, experimenta amb la música electrònica i els sintetitzadors. Cursa el grau superior de Realització d'Audiovisuals i Espectacles, i entre 2011 i 2013 ha conduït els programes musicals radiofònics *Terrres rares* i *Magnetòfon*. En solitari, té el projecte electrònic *Shoeg*.

nuïtat d'allò que ensenyem, que volem explicar i el desconeixement de qui n'és el receptor.

P: Per què topogràfic?

R: Va començar tot com una broma que després va prendre sentit. Havíem de preparar el dossier per a la residència i no teníem nom, així que vam fer una llista amb noms el més grandiloqüents que se'ns van acudir. Després tot va encaixar en posar-nos mans a l'obra durant la residència de Balada i no ens vam haver de canviar el nom. ■